

LA LLUFA

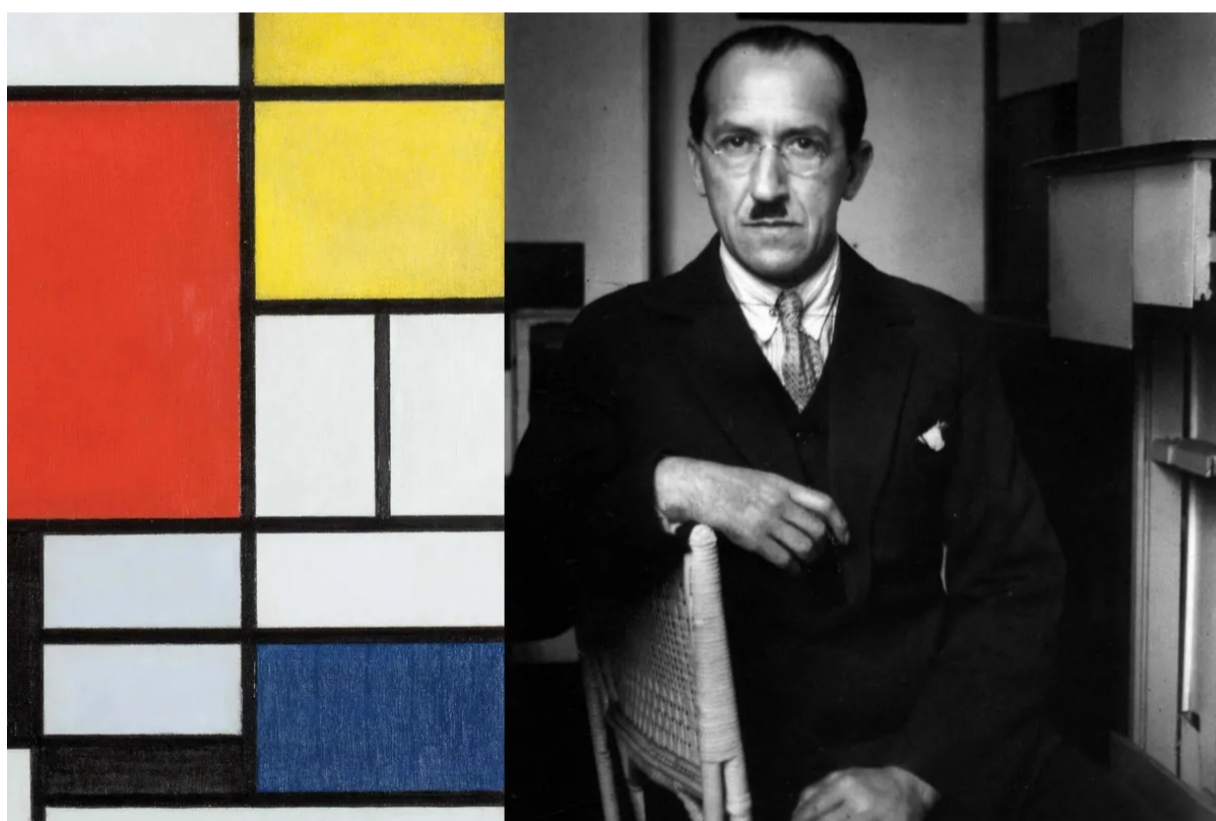
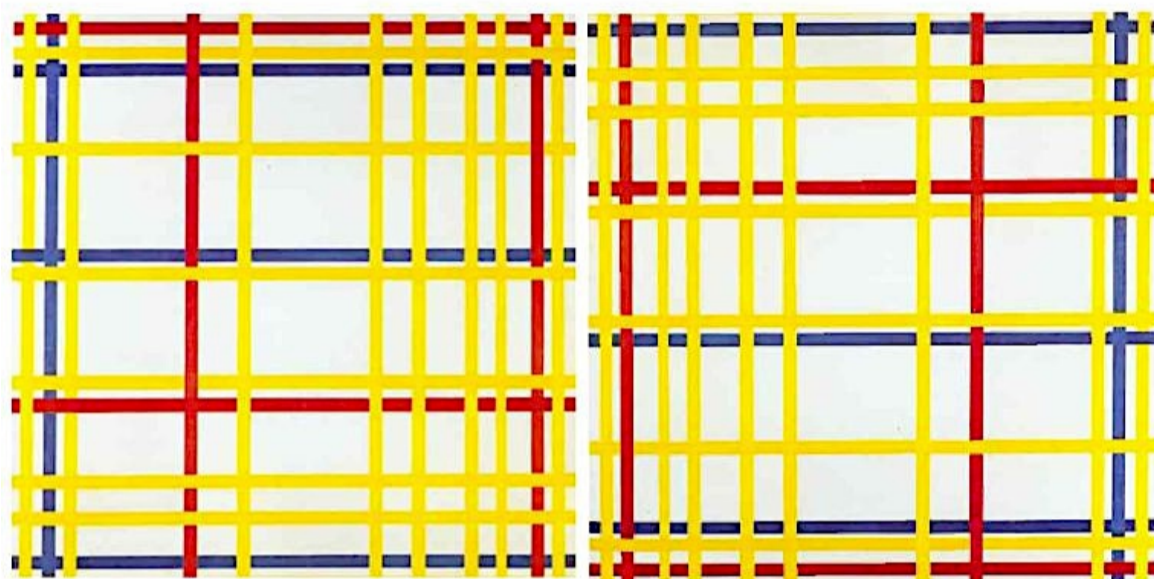
ODA ALS CRÍTICS D'ART

Setanta anys i ara descobreixen que un Mondrian penjava al revés

Rés a dir. L'art contemporània és magnífic. No serem nosaltres, moderns d'allò més, els que reivindicuem la pintura barroca. Masses sants.

El que potser resulta més qüestionable és la crítica que es fa de l'art contemporani. Gent molt preparada, això sí, però amb una certa i sospitosa inclinació a fer-se el savi.

Mondrian era un suís que pintava caminets i molins de vent amb la coloraina pertinent, però un dia probablement va

el pintor no té ni punyetera idea del que significa una obra seva, què coi ha de saber el crític? Doncs sí, ells en saben més que l'artista i interpreten.

Setanta anys després de crear una meravellosa obra a base de quadres amb Cel.lo. Una xica espavilada ha descobert que el quadre està penjat al revés. Imagineu la quantitat d'interpretacions que hauran fet els crítics durant tots aquests anys de l'obra torta? El simbolisme que li han buscat a cada ratlla i la seva posició. La palla mental que han provocat als innocents turistes? El ridícul que ells han estat fent?

Mondrian no hauria estat tan famós si hagués seguit pintant molins de vent, però les seves obres es mostrarien del dret.

viatjar a França o algun francès va arribar a Suïssa i allí se li va acabar el gust per pintar vaques. Els francesos han fet molt mal a l'art.

Despullat artísticament, Mondrian va passar una crisi creativa que gairebé cent anys després de la seva mort, encara li dura. Deprimert, va començar a fer mots encreuats i tot buscant una lletra molt llarga, va descobrir que els mots es feien sobre un quadrat ple de quadrats. Idea! Més endavant va descobrir el Cel.lo i a partir d'aleshores va començar a ser famós, un geni. Fins aquí tot correcte.

El problema arriba amb la interpretació que la crítica fa de la pintura abstracta. Si

LLUFA A LA CRÍTICA ESPECIALITZADA.